

Uwadka domnielka

kl. III

Graea Marosa

"Moja matka w czasie okupacji"

Które pytanie śmiegrze mówią w poietku i bardzo
zawdzięcza nas ziemie. Pierwsza połówka i wszystkie ulice
przebiegają skulone, ryglowane portale nadmorskie. Już
dawniej nie położona w Wielkopolsce, odgdy Szkota Szant
laza mieści się w centrum miasteczka nadmorskim
poorty, tuż nad mylką. Teraz jeszcze wiele Pińsku-
skiego do Koperpilka i już jesteśmy przy obiektywie,
bićzynie, budynek szkolny.

- Dzień położono "Karpacz" ? - pyta pytanie
w świdzińskiej klasie.

- Tak na Pomorzanek - Legionowo. - odpowiadza mita pionierka, przestępcość przed klasą.

- Legionowo? - ma mylki? - kimś znów za-
pytał.

- Bujda - odpowiadając klasie w moja

przyjacielka Hanka - w tej chwili przedwojennym i jest zupełnie spokojnie.

Hanka trochę się współczuła. Tenas nowa tylko o lekcjach, które nie wypłyły dobrej, a tenas „na gromadzimy zezwolenie”, tak boję się reakcji na profesor od języka niemieckiego.

- Podaj mi kwestię do historii. - prosi Basia zwierzęta do mnie. Podstaram.

Gokiem w koncu klasy kto kreślą dżungla odkrył z Tatiny, alej zwierząt o malpe Telesji...ony oknie stoi Hanka zapamiętale postanowienia historii stoczyłmo.

- Babilona leży... skupią się na mnie wszyscy miaska wyprodukowanego przez Kolonialkę.

Wszyscy wracają do klasy uniesione głosami:

- Hanka, Hanka!

Te słowa dają podniaty jasny głos z jasnego nieba, na głosie spokojnego w tej chwili kl. IA

Siedemdziesiąte miodzień wieczoru z kreski wojskowej, kriegski i inne kompromitujące papiery, wybiegające z nimi na powietrze do mojego domu, gotów minąć jeden z kolejnych dniów, war z matką swoją i wszystko od nas oblecić.

A tymczasem kl. IB, niezdolna, tymczasem wiele uchodziła do domów. Od przeszły 10-eciu minęły się już już spokojny, a w klasie na Tatianę leżały tylko kriegski do języka niemieckiego, uniesione głosami: „Wir lernen Deutsch” i zwycięskie handlowe listy, zawielenia żonieństwa, oferty itd.

Otoś przyność nadomuże, że dyrektor war z taterniczą panami, którzy przyjechali na wycieczkę po rok do Kolka (świętym 25. sierpnia zakończyła się imadurka). Poza temu okazali się takie masy historyczne i fizyczne i inne.

Chap! Tak malpy o nich wypłyły zapomniali.

- Et es bytoby, gołyby matryz zniszczone? -
to pytanie zadawane sobie wata klasa.

Matryzy te postabno były odnowiane, pokontak-
anie zwijanowane i w niskiej temperaturze.
Ostatnim ^{wieczorem} był w skrócie, nad tym nie
zostawiając się nikt wiele pomy.

- Ja was wypatruję wyjaśnili - powiedział
jedna z koleżanek. - Otoż matryzy te odnowione, staw-
miano pokontakowane, a potem zniszczone je, nie
zupień piecza.

Wszystkie i wszelkie są zdemolowane.
Do klasy cielię, jak zwykłe, uchodziły we wtorek
i ulubiony przez wszystkich profesor od niemiec-
kiej, zwany przez niektórych "Kostem", dając
swiadczenia jadące mort.

- Bo niestety jestem, aby już possi, aby
co zniszczyć! - powiejsza pytania, a niektórych
lidiów w obliczu profesora, aby leżeć śniadaj i wstępnie
odpowiedź, na którym kierunku czerka z niewiel-

pliwacią.

- Wypatruję zniszczenie powinione. Sam dyrek-
tor ma śniadanie, matryzy w formie schowane -
powstała taka verekiniana i upomniona przez wypat-
rników zapisana.

- Et fmas wiele kreski do niemieckiego
i wszelki niestety dla jutro lekcji, - apeluje
"ci mili goście" jenego moja tu pojazd. - Mój
jaz upatruje spokoju.

Klasa wyleciała.

- Przy kogo skis lekcje? - spytała jedna z dziewczyn.

- Będzie dobrze kreska lekcja. - z typu
Hansami profesor wypatruje z klasy.

Wypatruje apetyt pochylity się nad kreszkami
i zapisanymi napisami sianą, tylko połóżonym jasnym
wierzchnią postawą sobie koniugując:

- Ich war, du weißt ...

Skarba jednostek jaz nie ma obyczajów,